

(ବସୁଦେବ ସ୍ୱତଃ କୃଷ୍ଣ କଂସ ଚାଶୁର ମର୍ଦ୍ଦିନଂ,ଦେବକୀ ପରମାନନ୍ଦଂ କୃଷ୍ଣ ବନ୍ଦେ ଜଗତ୍‌ଗୁରୁଂ)

ଓଁ ନମୋ ଭଗବତେ ବାସୁଦେବାୟ

ଜଗତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ଇଶ୍ୱରାଭିମୁଖୀ । ପ୍ରାରମ୍ଭ କର୍ମଫଳାନୁଯାୟୀ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରରେ ଦୁଲ୍ଲଭ ମାନବ ଶରୀର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଜନ୍ମ ଠାରୁ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ୱଚ୍ଛକାଳୀନ ଜୀବନ ମଧ୍ୟରେ କର୍ମଫଳାନୁଶାରେ ତାହାକୁ ବହୁବିଧ ସୁଖ,ଦୁଃଖର ତିକ୍ତ ମଧୁର ଅନୁଭୂତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଧର୍ମ ଓ ଅଧର୍ମର ପରିଭାଷା ଜାଣିଲେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଓ ନିବୃତ୍ତିର ଅଭ୍ୟାସ ବିନା ଭାଗ୍ୟ ଓ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଦାୟୀ କରେ । ଆତ୍ମ ସମୀକ୍ଷା ଓ ଇଶ୍ୱରାନୁଭୂତି ବ୍ୟତିରେକ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟଲାଭର ଆଶା ଓ କଳ୍ପନା ମରାଚିକା ସଦୃଶ । ଭଗବାନଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାର ଉପଯୋଗ ପାଇଁ ଆଦର୍ଶ ଜୀବନଚର୍ଯ୍ୟା ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ଚତୁରାଶ୍ରମ ମଧ୍ୟରୁ ଗୃହସ୍ଥାଶ୍ରମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ଉଚ୍ଚୁଷ୍ଟ ଅଟେ । ସତ୍‌ଚିନ୍ତା ଓ ସଦାଚରଣ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉପଲକ୍ଷ ଆସିଥାଏ । ଭଗବାନଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରାଣୀ ସଦ୍‌ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ”ଯସ୍ମୈ ଦେବାଃ ପ୍ରୟତ୍ନନ୍ତି ପୁରୁଷାୟ ପରାଭବଂ,ବୁଦ୍ଧିଂ ତସ୍ୟାପକର୍ଷନ୍ତୀ ସଃ ବାଚି ଅବାଚିନାନୀ ପଶ୍ୟତି” ଅର୍ଥାତ୍ ଅସଦାଚରଣ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦଣ୍ଡ ସ୍ୱରୂପ ତାହାର ବୁଦ୍ଧିକୁ ଅପହରଣ କରି ନେଇଯିବା କାରଣରୁ ମନ୍ଦକର୍ମକୁ ସେ ଭଲ ମନେକରିଥାଏ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ସଦ୍‌ ବୁଦ୍ଧିହିଁ ଭଗବାନଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ଏବଂ ଦୁର୍ବୁଦ୍ଧି ଅଭିଶାପ ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ । ଅତଏବ ମହାନ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିରେ ସର୍ବସ୍ୟ ଲୋଚନଂ ଶାସ୍ତ୍ର କ୍ରମରେ ଅଷ୍ଟାଦଶ ବିଦ୍ୟାର ପ୍ରଚଳନ ରହିଛି । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ “ ଷଡ଼ାଙ୍ଗ ବେଦ ଚତ୍ୱାରି ମାମାଂଶା ନ୍ୟାୟ ବିସ୍ତରଃ,ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ପୁରାଣାଦି ଏତାଃଷ୍ଟବିଦ୍ୟା ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ” ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଶିକ୍ଷା,କଳ୍ପ,ବ୍ୟାକରଣ,ନିରୁକ୍ତ,ଛନ୍ଦ,ଜ୍ୟୋତିଷ ଆଦି ଷଡ଼ାଙ୍ଗ,ରକ୍,ଯଜୁଃ,ସାମ ଓ ଅର୍ଥବାଦି ଚତୁର୍ବେଦ,ମାମାଂଶା ଶାସ୍ତ୍ର,ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ର,ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଓ ପୁରାଣାଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବରେ ଦିବ୍ୟଜୀବନ ଯାପନର ପ୍ରୟୋଗାତ୍ମକ କୌଶଳକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆ ଯାଇଛି । ଆମ ସଂସ୍କୃତିରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ ଅବକାଶରେ ବ୍ରତ,ଉପବାସ,ଦେବାର୍ଚ୍ଚନକୁ ବାହ୍ୟ ଓ ଅଭ୍ୟନ୍ତରରେ ପାଳନ କରି କୃଷ୍ଣ ଚେତନାକୁ ଆହରଣ କରି ପାରିଲେ ମାନବ ଜୀବନରେ ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ପରି ଦିବ୍ୟାନୁଭୂତି ଲାଭକରି ପାରିବ ଏହା ନିଃସନ୍ଦେହ ।

ପିଣ୍ଡ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ । ଯତ୍ ପିଣ୍ଡେ ତତ୍ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ । ବାଲ୍ୟକାଳରେ ମା,ଯଶୋଦା କୃଷ୍ଣ ମୁଖାରବିନ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବତ୍ ଗୀତାରେ ଭଗବାନ କହିଛନ୍ତି-“ ଇଦଂ ଶରୀର କୌତ୍ସେୟ ଶ୍ରେତ୍ରମିତ୍ୟଭିଦୀୟତେ” । ହେ କୌତ୍ସେୟ ଅର୍ଜୁନ,ଏହି ଶରୀର ହିଁ ଶ୍ରେତ୍ର ସୂଦୃଶ । ଏହାହିଁ ଧର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ଓ କରୁକ୍ଷେତ୍ର । ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅହରହ ଦୁର୍ଗୁଣ ରୂପା କୌରବ ମାନଙ୍କୁ ସୁଗୁଣର ପ୍ରତୀକ ପାଣ୍ଡବ ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସମୟର ସୁଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ଲୀଳା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦିବ୍ୟଲୀଳାର ଅବତାରଣା କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯଥାର୍ଥରେ ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟକହନ୍ତି- କାମ କ୍ରୋଧଃ ଲୋଭଃ ଦେହେ ତିଷ୍ଠନ୍ତି ତସ୍କରଃ,ଜ୍ଞାନରହପହାରୀୟ ତସ୍ମାତ୍ ଜାଗ୍ରତ ଜାଗ୍ରତ । ଅର୍ଥାତ୍ କାମ,କ୍ରୋଧ,ଲୋଭ,ମୋହ,ମଦ,ମାତ୍ସର୍ଯ୍ୟାଦି ତସ୍କର ମାନେ ପ୍ରତିଟି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟର ଜ୍ଞାନରୂପକ

ରହୁକୁ ଅପହରଣ କରି ନେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଣୁ ଏଥିପ୍ରତି ସଜାଗ ରହିବା ପାଇଁ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ଭରଷା କୃଷ୍ଣ
ଚେତନା ।

କାରଣ କୃଷ୍ଣ ଶବ୍ଦର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଏହିଯେ-ଆକର୍ଷଣଶୀଳ କାରୀ, ଇତି କୃଷ୍ଣଃ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ ଶତ୍ରୁ ମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣ, ସଂହାର କରିବା ପାଇଁ
ସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି । ଅତଏବ ଆଜି ଏହି ପବିତ୍ର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀରେ ବେଦ ବାଣୀ “ଭଦ୍ରଂ କଣ୍ଠେଭିଃ ଶୁଣୁୟାମ ଦେବାଃ, ଭଦ୍ରଂ ପଶ୍ୟାମି
ଅକ୍ଷିଭିଃ ଯଯତାଃ, ସ୍ଥିରୈଃ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାୟ ସ୍ତୁଷ୍ଟୁବାଂ ସ୍ଵସ୍ତୁଭିଃ ବଶେମହୀ ଦେବହିତଂ ଯଦାୟୁଃ” ଧ୍ୟେୟ ହେଉ । ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଦେବଗଣ ମୋତେ
ଏହି ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ, ଯେପରିକି ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରବଚନ ଦିବ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ସମନ୍ୱିତ ଏହି ଦୁଲ୍ଲଭ ମାନବ ଜୀବନରେ ମୋର କ
ଣ୍ଠସ୍ଵରରେ ଭଲକଥା ଶୁଣିବି, ଆଖିରେ ଭଲ କଥା ଦେଖିବି, ଯାହା ଦ୍ଵାରାକି ମୋର ଏହି ଅତି ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଇହିୟମାନେ ଅବିଚଳିତ
ରହିପାରିବେ । ଏବଂ ଏହା ଦ୍ଵାରା ମୋର ଅଙ୍ଗ, ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ସ୍ଥିର ରହିବ ଓ ମୁଁ ସର୍ବଦା ହିତ ସାଧନରେ ବ୍ରତୀ ହୋଇ ପାରିବି । ସତାଇଶ
ନକ୍ଷତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଅତି ପ୍ରିୟତମା ରୋହିଣୀ ନକ୍ଷତ୍ର ବୃଷ ରାଶିରେ ନିଶାଙ୍କର ଅଭିଜିତ୍ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଧରାବତରଣ କରିଥିବା
ଲୀଳାମୟ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ମୋର ଏହି ଗାହ୍ନସ୍ତ୍ୟ ଜୀବନରେ ସାତ୍ଵିକ ଆହାର ଗ୍ରହଣ ପୂର୍ବକ ସଦାଚାର ମାଧ୍ୟମରେ ମୋର ମସ୍ତକ
ସଦା ସର୍ବଦା ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରୁଥାଉ, କର୍ଣ୍ଣ ସବୁବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ଚରିତ ଶ୍ରବଣ କରୁ, ଚକ୍ଷୁ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ଵରୂପ ଦର୍ଶନ, ମୁଖ
ଗୁଣ, କୀର୍ତ୍ତନ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶାସ୍ତ୍ରାଧ୍ୟୟନ, ହସ୍ତ ଅର୍ଚ୍ଚନ, ପାଦ ତୀର୍ଥାଚନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆଜିର ଏହି ପବରମପାବନ ଦିବସରେ ମୋର ହୃଦୟ
ମନ୍ଦିରରେ ବିରାଜ ମାନ କରି ମୋର ଶ୍ରଦ୍ଧା, ବିଶ୍ଵାସର ଭକ୍ତିପୂତ ଚନ୍ଦନାଳିତ କସ୍ତୁରୀଜଳି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସମର୍ପଣ ମସ୍ତୁ ॥

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶାରଦ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ମଙ୍ଗରାଜପୁର ଶାସନ, କାଦୁଆ, ଜଗନ୍ନାଥପ୍ରସାଦ .ଗଞ୍ଜାମ,

ଦୂରଭାଷ- ୦୬୮୧୮, ୨୬୬୦୫୮/୯୭୭୭୮୦୧୮୫୫